

Formy, metody, sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych Z przedmiotów zawodowych Dla słuchaczy ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się

- uwzględnianie trudności związanych z zapamiętywaniem definicji, pojęć, nazw,
- dyskretne wspomaganie słuchacza w czasie wypowiedzi, naprowadzanie, dodatkowe instruowanie, pokazywanie na przykładach, dawanie więcej czasu,
- wydłużenie czasu na prace pisemne i wypowiedzi ustne lub zmniejszenie ilości zadań w przewidzianym czasie dla całej klasy,
- zachęcanie słuchacza, by przedstawiał swój tok myślenia,
- kontrolowanie stopnia zrozumienia przeczytanych przez słuchacza poleceń,
- precyzyjne kierowanie pytania do słuchacza,
- uwzględnianie przy ocenie pracy słuchacza poprawności toku rozumowania.

Formy, metody, sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych Z przedmiotów zawodowych Dla słuchaczy z obniżoną sprawnością intelektualną

- omawianie niewielkich partii materiału, o mniejszym stopniu trudności,
- poświęcanie większej ilości czasu na utrwalenie materiału,
- podawanie polecenia w prostej formie (dzielenie złożonych treści na proste, bardziej zrozumiałe części),
- częste odwoływanie się do konkretnego przykładu,
- unikanie pytań problemowych, przekrojowych,
- uwzględnianie wolniejszego tempa pracy,
- odrębne instruowanie słuchacza, podchodzenie do niego w trakcie samodzielnej pracy, udzielanie pomocy, wyjaśnień, mobilizowanie do wysiłku i ukończenia zadania,
- wprowadzanie różnych metod i sposobów przedstawienia tematu,
- stosowanie wzmocnienia pozytywnego i motywowanie słuchacza do pracy,
- ocenianie toku rozumowania w zadaniach tekstowych,
- zorganizowanie pomocy koleżeńskiej,
- dostosowanie poziomu trudności pytań, zadań na egzaminach do psychofizycznych możliwości słuchacza.

Formy, metody, sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych Z przedmiotów zawodowych Dla słuchaczy obcokrajowców

- formułowanie pytań skierowanych do słuchacza obcokrajowca w sposób jasny, krótki oraz dostosowany do poziomu znajomości języka polskiego (tak, aby słuchacz odpowiadając na pytania miał poczucie, że potrafi poradzić sobie językowo),

- stosowanie języka instrukcji przy formułowaniu zadań (krótkie, proste, jasne komunikaty typu: przeczytaj, wybierz, dopasuj, narysuj itp.)
- akceptowanie każdej formy wypowiedzi świadczącej o zrozumieniu zagadnienia (np. pojedyncze wyrazy, mowa ciała, gesty, rysunek),
- włączanie słuchacza cudzoziemca do pracy w grupie i dostosowywanie instrukcji do jego językowych umiejętności (bariera językowa może blokować wykazanie się wiadomościami i umiejętnościami),
- udzielanie słuchaczowi obcokrajowcowi informacji zwrotnej podczas lekcji (pochwała za każdy, nawet drobny sukces),
- monitorowanie pracy słuchacza podczas lekcji,
- systematycznie i z dużą częstotliwością utrwalanie wiadomości za pomocą różnych metod,
- wydłużenie czasu na prace pisemne i wypowiedzi ustne lub zmniejszenie ilości zadań w przewidzianym czasie dla całej klasy.